Rok 1918.

# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

**Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 5. Maja 1918.**



## Nr. 27.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. kwietnia 1918 l. 27.979 w sprawie przedłużenia gminie miasta Kołomyi koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907, Dz. u. kr. Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie miasta Kołomyi na dalsze trzy lata koncesyę z dnia 2. marca 1909 Dz .u. kr. Nr. 25, do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Dr. Stanisław Dąmbski** w. r.

Nr. 28.

## Rozporządzenie

c. k. Namiestnika Galicyi z dnia 7. maja 1918 l. 9141/pr., którem wydaje się zarządzenia w sprawie opieki mieszkaniowej dla gminy król. stoł. miasta Lwowa.

Na zasadzie art. I. rozporządzenia Ministra opieki społecznej w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 28 marca 1918, Dz. p. p. Nr. 114, zarządzam w porozumieniu z galicyjskim Wydziałem krajowym ze względu na nadzwyczajny brak mieszkań we Lwowie, co następuje:

1) Postanowienia powyższego rozporządzenia ministeryalnego mają w całości zastosowanie do gminy król. stoł. miasta Lwowa.

2) Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
**Huyn, Gen. Pułk.** w. r.

Nr. 29.

## Rozporządzenie

c. k. Namiestnika Galicyi z dnia 17. maja 1918 l. 59153/XIX/1753 w przedmiocie uregulowania zużywania nafty w czasie od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia do 31. sierpnia 1918.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z 28. marca 1918, Dz. u. p. Nr. 110, zarządzam co następuje:

§ 1.

1) W Galicyi naftę można sprzedawać odbiorcom, o ile oni nie rozporządzają dostatecznym zapasem, tylko przy zachowaniu niżej podanych przepisów i do niżej określonych celów użycia.

2) Sprzedaż wbrew przepisom pociąga za sobą ukaranie tak odsprzedawcy jak i kupującego na zasadzie § 10. niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Naftę można wydawać tylko do następujących celów użycia:

I. do celów technicznych (np. do czyszczenia części składowych maszyn, narzędzi i przedmiotów amunicyjnych, do robót przy wydymaniu szkła);

II. w braku środków oświetlających innego rodzaju do celów oświetlenia:

1) zakładów wielkiego i drobnego przemysłu, które pracują dla potrzeb wojskowych;

2) zakładów wielkiego i drobnego przemysłu, które z technicznych względów nie mogą przerwać ruchu i dlatego muszą utrzymywać ruch także w porze nocnej;

3) kopalni i hut;

4) publicznych urzędów i zakładów jeżeli jest nieodzowna potrzeba urzędowania także w porze wieczornej lub nocnej, dalej do świetlania takich objektów, których oświetlenie jest konieczne ze względu na bezpieczeństwo ruchu publicznego, zwłaszcza dla ochrony przechodniów przed wypadkami w niebezpiecznych miejscach publicznych dróg;

5) zabudowań gospodarstw rolnych i to z reguły tylko do nieodzownego oświetlania stajen bydła rogatego i budynków przeznaczonych do gospodarstwa mlecznego;

6) warstatów rękodzielników i mieszkań robotników przemysłowych pracujących w domu oraz mieszkań osób wykonujących przemysł domowy, którzy koniecznie potrzebują oświetlenia naftowego do zarobkowania na swe utrzymanie;

7) mieszkań robotników i funkcyonaryuszów kopalń, hut, fabryk amunicyi i kolei służących do publicznego użytku, jeżeli wykażą, że rozpoczynają względnie kończą służbę w porze nocnej;

8) szpitali, domów dla nieuleczalnych, obozów jeńców i internowanych oraz baraków robotniczych z wykluczeniem jednak wszelkich zakładów podlegających zarządowi wojskowemu lub należących do przedsiębiorstw kolejowych, utrzymujących ruch publiczny dalej tych cywilnych zakładów prywatnych, sanitarnych i leczniczych, które utrzymują łóżka dla osób wojskowych wreszcie zakładów sanitarnych austr. Towarzystwa Czerwonego Krzyża;

9) podwórzy domowych, ganków, schodów zwłaszcza w budynkach gdzie jest większy ruch obcych, dalej wozów i większych stajeń końskich jednak w najniezbędniejszym rozmiarze;

10) prywatnych mieszkań w wyjątkowych tylko wypadkach, w szczególności mieszkań, które nie mają dostatecznego światła dziennego a innych mieszkań w wypadkach choroby i t. p.

§ 3.

## Sprzedaż i pobór nafty do celów oświetlania w ilości większej niż 20 litrów miesięcznie, oraz nafty do celów technicznych.

1) Roszczenie do poboru nafty do oświetlenia w ilości większej niż 20 litrów miesięcznie i nafty do celów technicznych (bez względu na ilość) należy zgłosić u Centrali naftowej (Wiedeń I. Wipplingerstrasse 29);

2) domagający się przydziału nafty winni w tym celu podanie wystosowane do Ministerstwa handlu (oddział dla olejów mineralnych) przedłożyć wprzód właściwej dla miejsca użycia nafty politycznej władzy powiatowej celem potwierdzenia prawdziwości przytoczonych dat i rzetelności zapotrzebowania;

3) Podanie ma zawierać:

1) imię i nazwisko (firmę) petenta;
2) rodzaj przedsiębiorstwa lub zakładu, dla którego nafta jest potrzebna;
3) miesięczne zapotrzebowanie nafty;
4) cel użycia nafty (w razie równoczesnego zapotrzebowania nafty do oświetlenia i celów technicznych należy podać ile potrzeba do każdego celu z osobna);
5) szczegółowe uzasadnienie roszczenia pod względem żądanej ilości nafty i celu, do którego ma być użyta;
6) uzasadnienie, dlaczego nafta nie może być zastąpioną innym środkiem zwłaszcza jeżeli idzie o naftę do oświetlenia;
7) wyszczególnienie ilości posiadanej nafty, ewentualnie oświadczenie, że petent nie posiada żadnego zapasu nafty;
8) oświadczenie, że przytoczone w podaniu szczegóły podano według najlepszej wiedzy i sumienia.

4) W wskazany sposób wygotowane podanie po potwierdzeniu go przez polityczną władzę powiatową, winna strona przesłać Centrali naftowej. W razie uwzględnienia roszczenia Centrala wskaże odsprzedawcę, u którego można przyznaną naftę nabyć.

§ 4.

## Sprzedaż i pobór nafty do celów oświetlenia w ilości nie wyższej niż 20 litrów miesięcznie.

1) W granicach kontyngentu przyznanego poszczególnym powiatom będzie wydawaną nafta do wyżej oznaczonej ilości tylko za kartami poboru, przyczem pilniejsze potrzeby mają być uwzględniane przed mniej pilnemi.

2) Karty poboru będzie wystawiać polityczna władza powiatowa lub z jej upoważnienia naczelnik gminy. Karta taka winna zawierać imię i na-

zwisko uprawnionego do poboru nafty, oświetlać się mający przedmiot, ilość nafty którą za tą kartą pobrać można, przeciąg czasu, ważność tej karty i miejsca poboru nafty (nazwisko lub firmę odsprzedawcy);

3) polityczna władza powiatowa może poruczyć wydawanie kart poboru naczelnikowi gminy, o ile może to nastąpić bez uszczerbku dla odpowiadającego przepisom i równomiernego rozdziału nafty. Jednak i w tym razie zastrzeżone jest politycznej władzy powiatowej wydawanie zarządzeń co do zgłaszania roszczeń, wydawania i kontroli kart poboru.

4) Za przyzwoleniem Namiestnictwa może polityczna władza powiatowa zarządzić, że tam gdzie wchodzą w rachubę liczniejsze grupy tego samego rodzaju uprawnionych do poboru, jak gospodarstwa mleczne, robotnicy wykonujący przemysł w domu, mieszkania o niedostatecznem świetle dziennem, podwórza, korytarze, schody i t. p. mogą odnośne grupy otrzymać naftę za oddaniem karty kontrolnej (karta kontroli dla zużycia nafty) zaopatrzonej odcinkami, opiewającymi na pewne oznaczone okresy czasu, w których odcinki te można realizować i oznaczoną ilość nafty, którą w tych okresach czasu można pobrać.

W takim razie wyda polityczna władza powiatowa bliższe postanowienia o uregulowaniu tego rodzaju poboru.

5) Karta poboru i odcinki karty kontrolnej nie mogą pod żadnym warunkiem umożliwiać poboru większej ilości nafty, aniżeli wynosi nieodzowne zapotrzebowanie w okresie czasu kalendarzowo oznaczonym w karcie poboru względnie odcinku karty kontrolnej. Ilość ta ma odpowiadać ściśle stosunkom zapotrzebowania oraz rozporządzalnemu w powiecie zapasowi nafty,

6) Przy rozdziale kart uprawniających do poboru należy przestrzegać aby pokrycie zapotrzebowania każdej z grup odbiorców wyliczonych w § 2. ust. II. następowało w takim porządku, w jakim te grupy są po sobie wymienione.

## § 5.

1) Polityczna władza powiatowa oznacza rejony i wyznacza drobnego odsprzedawcę, który w obrębie każdego z rejonów będzie sprzedawać uprawnionym w myśl § 4. do poboru nafty przeznaczoną do oświetlania naftę wyłącznie za kartami poboru lub zapadłymi odcinkami karty kontrolnej.

2) Tylko ustanowionemu przez Władzę drobnemu odsprzedawcy przysługuje prawo sprzedawania nafty odbiorcom. Nikomu innemu to prawo nie służy, nikt też nie może kupować nafty od nikogo innego, ani też inaczej jak za otrzymaną stosownie do powyższych przepisów kartą poboru, względnie kartą kontrolną.

3) W obrębie jednego politycznego powiatu nie należy z reguły więcej ustanawiać rejonów niż istnieje powiatów sądowych, które w zasadzie mają tworzyć rejony dla poboru nafty.

W każdym rejonie ma polityczna władza powiatowa, ustanowić jednege drobnego odsprzedawcę, a tylko w ludniejszych miejscowościach można w miarę koniecznego zapotrzebowania ustanowić więcej drobnych odsprzedawców.

§ 6.

Naftę daną do sprzedaży drobnemu odsprzedawcy po myśli § 3. (punkt 4) a zastrzeżoną do dyspozycyi Centrali naftowej może on wydawać wyłącznie według jej wskazówek i jest obowiązany według jej wskazówek prowadzić zapiski co do obrotu tą naftą. Władza polityczna powiatowa jest uprawniona sama albo przez ustanowione przez nią organa ten obrót naftą tudzież odnoszące się do niego zapiski kontrolować.

§ 7,

## Przepisy dla drobnego odsprzedawcy odnośnie do nafty nie podpadającej pod przepis § 6.

1) Drobny odsprzedawca ma naftę przydzieloną mu na podstawie planu rozdziału do celów określonych w § 4. trzymać w pogotowiu tylko dla tego użycia.

2) Począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia ma on natychmiast w najkrótszej drodze donosić politycznej władzy powiatowej o każdem zawiadomieniu przesyłkowem, które nadeszło pod jego adresem a nie odnosi się do nafty wymienionej w § 6. W doniesieniu tem winien on podać ilość nadesłanej mu nafty oraz zapas posiadany przez niego w chwili, gdy wysyła to doniesienie do władzy.

Tożsamo winien donieść władzy o nadejściu przesyłki wymieniając jednocześnie również zapas jaki w chwili nadejścia przesyłki posiada z poprzedniego czasu.

3) Jeśli polityczna władza powiatowa upoważni do dysponowania naftą naczelnika gminy, to odsprzedawca winien doniesienia o których wyżej mowa, wystosować jednocześnie także do tego naczelnika gminy.

4) Od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia nie wolno drobnemu odsprzedawcy sprzedawać ze swego zapasu naftę inaczej, jak tylko za wystawioną w myśl tego rozporządzenia kartą poboru lub za bieżącym odcinkiem karty kontrolnej.

5) W dniu, w którym niniejsze rozporządzenie zacznie obowiązywać, należy zamknąć rubrykę zapisków co do tych ilości nafty, które były prze-

znaczone do wydania według dotychczasowych przepisów i wymienić jaka ilość jest jeszcze w zapasie.

6) Dla dalszych zapisków dotyczących nafty, wydawać się mającej na podstawie niniejszego rozporządzenia a nie podlegającej pod przepis § 6. należy otworzyć nową stronicę księgi zapisków, wpisując naprzód zapas, pozostały z zimowego okresu rozdziału a następnie wpisywać dalsze pozycye w sposób rozporządzeniem Namiestnictwa z 30. sierpnia 1917, Dz. u. kr. Nr. 177, przepisany.

7) Dla nafty zastrzeżonej wyłącznie do dyspozycyi Centrali naftowej (§ 6) należy zapiski prowadzić odrębnie.

8) Władza polityczna powiatowa względnie upoważniony przez nią naczelnik gminy winny zarządzać badanie jak najczęściej sposobu prowadzenia sprzedaży nafty, porównywać karty poboru względnie odcinki kart kontrolnych z księgą zapisków i stanem zapasu a w razie gdy niema nic do zarzucenia, potwierdzić w księdze zapisków prawidłowy stan.

9) Jeżeli kontrolę wykonuje upoważniony naczelnik gminy, winien on końcowe cyfry z księgi zapisków o stanie zapasów w chwili kontroli i ilość odebranych kart poboru ewentualnie odcinków kart kontrolnych podać do wiadomości politycznej władzy powiatowej i donieść jej niezwłocznie o sprawdzonych ewentualnie nieprawidłowościach.

### § 8.

Naczelnicy gmin winni w myśl tego rozporządzenia i zarządzeń wydanych przez władzę powiatową współdziałać przy uregulowaniu obrotu naftą wedle najlepszej wiedzy i sumienia celem możliwie najodpowiedniejszego i sprawiedliwego rozdziału ograniczonego zapasu nafty.

### § 9.

1) Jeżeli odsprzedawcom, którzy mieli dotąd poruczoną sprzedaż nafty, lecz na sezon letni nie otrzymali tego uprawnienia a pozostał w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia jeszcze zapas nafty, który nie jest zastrzeżony do dyspozycyi Centrali naftowej lub jeżeli taki odsprzedawca po tym dniu naftę otrzyma, natenczas winna powiatowa władza polityczna zarządzić by takie zapasy stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia dostały się odbiorcom uprawnionym do poboru nafty w sezonie letnim.

Przytem może władza powiatowa, o ile to uważa za korzystne, zezwolić na wyjątek, by taki drobny handlarz aż do wyczerpania swego zapasu fungował jako odsprzedawca w myśl tego rozporządzenia. Taki handlarz jest

obowiązany prowadzić księgę zapisków i donieść politycznej władzy powiatowej w właściwym czasie o wyczerpaniu zapasu.

§ 10.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń, tudzież współdziałanie w celu udaremnienia nałożonych tem rozporządzeniem obowiązków, karane będą przez władze polityczne I. instancyi w myśl § 11. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. grudnia 1916, Dz. p. p. Nr. 411, o ile nie ulegną surowszym postanowieniom karnym, karą pieniężną do 5000 koron lub według uznania Władzy aresztem do 6 miesięcy. Wykonującym przemysł odebrane może być po myśli § 133 b ustęp 1 lit. a) ustawy przemysłowej na zawsze lub na pewien czas.

§ 11.

Odnośnie do uregulowania obrotu naftą przeznaczoną dla wspomnianych według § 4. do jej poboru w miastach Lwowie i Krakowie mogą być za przyzwoleniem c. k. Namiestnictwa przez komisarza rządowego m. Lwowa względnie Prezydenta m. Krakowa wydane w poszczególnych względach odmienne postanowienia i zarządzenia.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tym dniem tracą moc obowiązujące przepisy rozporządzenia Namiestnictwa z 30. sierpnia 1917, Dz. u. kr. Nr. 177, z wyjątkiem zamieszczonych w tem rozporządzeniu wzorów na księgi zapisków.

C. k. Namiestnik:

**Huyn, Gen. Pułk.** w r.